

РЕШЕНИЕ

№ 5228

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 28.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Бозуков

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **627** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма]”, ЕИК[ЕИК], адрес по чл.8 от ДОПК и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] ет.5, ап. офис 6, Представявано от В. С. А. - Управител, чрез адвокат И. А. М., съдебен адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „А. Б.” № 18, вх. В, срещу Ревизионен акт № Р-2221020007350- 091-001 /30.06.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД па НАП [населено място], потвърден с Решение №1902 от 17.12.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП” [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени данъчни задължения на дружеството по ЗДДС в размер на 29 788,06 лв. и лихви в размер на 11 384,51 лв. и по ЗКПО в размер на 8 981,26 лв. и лихви в размер на 3 188,32 лв.

Жалбоподателят излага доводи, за това че РА е незаконосъобразен, необоснован и постановен в нарушение на ЗДДС, ППЗДДС, ЗКПО, ЗСч. и ДОПК.

В съдебно заседание жалбоподателят [фирма], чрез адв. И. М., редовно призован, се представлява от адв. М.. Адв.М. моли съдът да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени обжалвания ревизионен акт. Моли за присъждане на разноски, съгласно представения списък за разноски. Моли да му бъде предоставена възможност да представи писмени бележки.

Ответникът Директора на Дирекция "ОБЖАЛВАНЕ И ДАНЪЧНО - ОСИГУРИТЕЛНА ПРАКТИКА" - при ЦУ НА НАП-С., редовно призован, се представлява от юрк.П.. Юрк.П. моли съдът да отхвърли жалбата като неоснователна

и недоказана. Моля да постановите решение, с което да оставите в сила ревизионния акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП – редовно уведомена, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р 22221020007350-020-001/ 01.12.2020 г., връчена на 09.12.2020 г., издадена от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периодите от 01.01.2015 г. до 30.09.2020 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2019 г. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ Р-22221020007350-020-002/08.02.2021 г., ЗИЗВР №Р-22221020007350-020-003/26.02.2021 г. и ЗИЗВР №Р-22221020007350-020004/07.04.2021 г., издадени от органа възложил ревизията, е определен срок за приключване на ревизията до 07.05.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22221020007350-092-001/11.06.2021 г. Срещу констатациите и изводите в РД не е подадено писмено възражение по чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключила с РА №Р-22221020007350-091-001/30.06.2021 г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията, и М. К. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. Актът е връчен на 01.07.2021 г. по електронен път.

С РА са установени задължения за внасяне общо в размер на 53 342,15 лв., в т.ч. за ДДС в размер на 29 788,06 ля., лихви върху тях в размер на 11 384,51 лв., корпоративен данък в размер на 8 981,26 лв. и лихви върху тях в размер на 3 188,32 лв.

Допълнително установените задвижения в частта по ЗДДС произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за всички периоди в обхвата на ревизията вследствие на:

-непризнато право на приспадане на данъчен кредит на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по фактури от [фирма], ЕИК[ЕИК], за м. 07, м. 08.2016 г., общо в размер па 3 002,00 лв. и по фактури от [фирма], ЕИК[ЕИК], за м. 07, м. 08, м. 10, м. 11.2017 г. общо в размер на 4 401,00 лв.

- начислен ДДС на основание чл. 86, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 9, ал. 3, т. 2 ,чл. 27, ал.2 от ЗДДС за всички периоди в обхвата на ревизията общо в размер на 19 940,31 лв. във връзка с използването на лек автомобил „М. ГЛК 220 ЦДЙ“ с рег. [рег.номер на МПС] за дейности, различни от икономическата дейност на дружеството.

-корекция на ползван данъчен кредит на основание чл. 79 а , ал. 3, т. 1, буква „б“ от ЗДДС за м. 12.2015 г., м. 12.2016 г., м. 12.2017 г., м. 12.2018 г., м. 12.2019 г. със сума общо в размер на 2 444,75 лв., във връзка с недвижими имот - апартамент, находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] придобит през 2014 г.

В частта за корпоративен данък са извършени корекции на декларирания счетоводен

финансов резултат, както следва:

-за 2015 г., 2016 г. и 2018 г. е коригиран размерът на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със суетата от 1 955,83 лв., представляваща данъчни амортизации за апартамент находящ се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] и е извършена корекция на същото основание за 2016 г. и 2018 г. със сумата от 20 770,81 лв., представляваща данъчни амортизации за автомобил „М. ГЛК 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] . На основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за 2016 г. не е признато декларираното намаление с данъчни амортизации в размер на 7 344,47 лв. за активи, които не са заведени като такива.

- корекция на декларирания финансов резултат в увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2016 г. с непризнати разходи в размер на 15 010,00 лв. по фактури от [фирма] и за 2017 г. с непризнати разходи от 22 005,00 лв. по фактури от [фирма], които не са документално обосновани.

Извършените в хода на ревизията процесуални действия са описани в РД.

На ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения № Р22221020007350-040-001/14.12.2020 г. и ИПДПОЗЛ № Р-22221020007350- 040-002/20.04.2021 г., с които са изискани първични и вторични счетоводни и търговски документи, оборотни ведомости, главни книги, счетоводни регистри на сметки, Д. и С., сключени договори, данни за финансиране на дейността, справки и декларации. Ревизираното дружество е представило част от изисканите документи.

С Протокол №1720713/12.04.2021 г. е документиран преглед на счетоводната и търговска документация на дружеството.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на контрагентите [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма] ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], „Б.. К. (БЪЛГАРИЯ)“ Е., ЕИК[ЕИК].

Изпратени са Искания за представяне на документи, сведения и писмени обяснения от трети лица- до всички лицензирани банки на територията на страната, до [фирма], ЕИК[ЕИК], до [фирма], ЕИК[ЕИК], до [фирма], ЕИК[ЕИК], до [фирма], ЕИК [ЕГН], до [фирма], ЕИК[ЕИК], до „БГ ХОТЕЛИТЕ“ О., ЕИК[ЕИК], до [фирма], Е.[ЕИК]. По исканията са получени отговори.

Изпратени са искания до други контролни органи СДВР-„ПП“ -КАТ относно регистрирани транспортни средства на името на [фирма], до [община] относно продавани от [фирма] справки-декларации на основание чл. 116, ал. 3 от Закона за туризма, воден регистър за настанените туристи, тяхното гражданство и броя на реализираните нощувки за периода от 01.01.2015 г. до 30.09.2020 г., подавани декларации съгласно разпоредбата на чл. 61р., ал. 5 от Закона за местни данъци и такси. Получени са отговори по исканията.

Съгласно представени от ревизираното дружество обяснения дейността му е в областта на хотелиерството, отдаване под наем, туристически услуги, инвестиции в недвижими имоти, търговски услуги. Едноличен собственик на [фирма] е [фирма], ЕИК[ЕИК]. Дружеството е с капитал 300 000,00 лв., внесен изцяло като непарична вноска по смисъла на чл. 72 и чл. 73 от Търговския закон. Непаричната вноска представлява недвижим имот /поземлен имот и построена сграда, с предназначение: курортна, туристическа сграда, представляваща Комплекс за отдих, находящ се в [населено място], район „Приморски“, м. „С. Н.“ №100. [фирма] стопанисва хотел „А.“, находящ се на същия адрес в [населено място].

В частта по ЗДДС.

За ревизираните периоди [фирма] е декларирало извършени доставки на услуги с място на изпълнение на територията на страната - хотелско настаняване, наем на зала за обучение, за които е издало фактури с начислен ДДС 9%. Декларирани са получени доставки за консумативи, санитарно-хигиенни материали, режийни разходи и консумативи, материали за поддръжка и ремонт, алкохолни напитки, интернет услуги, мобилни услуги, счетоводни услуги и др.

Във връзка с издадените фактури за наем на хотел и префактуриране на ел. енергия, вода и режийни разходи е извършена насрещна проверка на получателя по сделката [фирма].

От проверяваното дружество е представен Договор от 02.07.2020 г. за отдаване под наем на недвижим имот - хотелски комплекс, фактури, банкови извлечения за извършени плащания към „МАРАЛ 5“ Е., регистър на сметка 401 Доставчици. [фирма] е включило в дневниците си за покупки издадените фактури от [фирма].

Във връзка с декларирани доставки по В. и данъчна основа на получени доставки по чл. 82, ал. 2-5 от ЗДДС, представляващи комисионни от В..СОМ В.В. VIN N., е извършена насрещна проверка на „Б.К.“ (БЪЛГАРИЯ) Е.. С връчено ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество е изискана информация относно сключени договори с [фирма] за периода от 01.01.2015г. до 30.09.2020 г. В получения отговор е посочено, че Б.К. (БЪЛГАРИЯ) Е. не сключва договори с места за настаняване, които имат желание да предоставят информация за свободни места за онлайн резервация чрез сайта booking.com. Пояснено е, че Б.. К. (БЪЛГАРИЯ) Е. не получава комисионни за възнаграждения от местата за настаняване за услугите по онлайн резервации, предоставяни чрез сайта www.booking.com. и не участва в процеса на фактуриране на такива комисионни възнаграждения.

В хода на ревизията е установено от проверка в Имотен регистър, че [фирма] притежава следните недвижими имоти:

- апартамент 1, находящ се в [населено място],[жк][жилищен адрес] и

-туристическа сграда - комплекс за отдих, представляващ двуетажна сграда с полуподземен и тавански етажи; поземлен имот находящи се в гр. В., м. „С. Н.“ № 100.

Относно апартамент, находящ се в [населено място],[жк][жилищен адрес] е установено, че същият е придобит през 2014 г. от „СМИ ПАРТНЬОРИ“ АД, ЕИК[ЕИК]. Дружеството е упражнило право на писпадане на данъчен кредит в размер на 9 779,15 лв. по фактури №[ЕГН]/16.05.2014 г. и №[ЕГН]/06.06.2014 г. във връзка с придобиването на актива. Имотът е заведен по сметка 203 Сгради и конструкции през 2014 г. със стойност 48 895,75 лв.

При извършена справка е установено, че посоченият адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] ап. 1 е вписан като постоянен и настоящ адрес на управителя на дружеството В. С. А..

В хода на ревизията от [фирма] е изискана информация за обекти, в които е извършвана дейност от ревизираното лице. В представени писмени обяснения е посочено, че дейността на дружеството е извършвана в обект хотел „А.“, находящ се в [населено място], район Приморски, м. „Св. Н.“ №100. Няма информация за използването на закупения апартамент за извършване на независимата икономическа дейност от дружеството.

Органите по приходите са направили извод, че гореописаният недвижим имот в [населено място] не е бил използван за икономическата дейност на ревизираното дружество, а за лични нужди на представляващия.

Съгласно разпоредбата на чл. 79а от ЗДДС за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините:, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът на ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението. Посочената разпоредба се прилага независимо дали при производството, придобиването или вноса на стоката, включително при придобиването или изграждането на недвижимия имот, е приспаднал данъчен кредит изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, или не е приспаднал данъчен кредит.

На същото правно основание и прилагайки формулата по чл. 79а, ал. 3, т. 1, буква „б“ от ЗДДС с РА е извършена корекция на ползвания данъчен кредит за всеки от периодите м. 12.2015 г., м. 12.2016 г., м. 12.2017 г., м. 12.2018 г. и м. 12.2019 г; със сумата от 488,95 лв. или общо е размер на 2 444,75 лв.

По отношение на получените доставки.

С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 07, м. 08, м 10, м. 11.2017 г. общо в размер на 4 401,00 лв. по 4 фактури от [фирма].

При извършената насрещна проверка на [фирма] е констатирано, че изготвеното ИПДПОЗЛ № П-22220421000686-040001/06.01.2021г. е връчено на деклариран електронен адрес за кореспонденция и исканите документи не са представени. [фирма] е включило фактурите в дневниците за продажби за съответните периоди с посочен предмет на доставка „комисионна по реализация на ТУ“. От публикувания от доставчика ГФО за 2017 г. в Търговския регион е установено, че дружеството не притежава активи. От справки в базата данни на НАП не са установени данни за притежаван от [фирма] обект, от който да извършва дейността си, няма подадени декларации за изплатени възнаграждения по трудови и извънтрудови правоотношения. В подадена ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2017 г. проверяваното дружество е декларирало дейност „Производство на изделия от други неметални минерали“, която не съответства на фактурираните услуги към [фирма]. От ревизираното дружество не са представени документи във връзка с доставките от [фирма].

Предвид липсата на доказателства за извършване на услугите, с РА на основание и чл. 68, ал. 1 и чл. 69 от ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури от „Ф. ИВЕНТС“ О. за м. 07, м. 08, м. 10, м. 11.2017 г. общо в размер на 4 401,00 лв. С РА е отказано правото на приспадане на данъчен кредит за м. 07 и м. 08.2016 г. общо в размер на 3 002,00 лв. по фактури от [фирма] с предмет на доставка извършени СМР. При извършената насрещна проверка на [фирма] е констатирано, че изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено на деклариран електронен адрес за кореспонденция и исканите документи не са представени. Фактурите са отразени в дневниците за продажби за съответните периоди. [фирма] е дерегистрирано по ЗДДС от 13.09.2017 г. по инициатива на орган по приходите.

От ревизираното дружество са представени процесните фактури с приложени към тях приемо-предавателни протоколи за изпълнени СМР и Договор от 01.07.2016 г., с

който [фирма] възлага на [фирма] извършване на СМР по хотел „А.-5“. Уговореното възнаграждение по договора е в размер на 18 012,00 лв. с ДДС, в т.ч. 6 012,00 лв. аванс и 12 000,00 лв. при окончателно приемане на СМР. Представени са фактура №253/20.07.2016 г. с данъчна основа в размер на 5 010,00 лв. и ДДС в размер на 1 002,00 лв., приемо-предавателен протокол от 19.07.2016 г., фактура №256/31.08.2016 г. с данъчна основа в размер на 10 000,00 лв. и ДДС в размер на 2 000,00 лв., приемо-предавателен протокол от 30.08.2016 г. за извършени СМР по хотел „А.-5“. Приложени са платежни нареждания за плащане на фактурите, в който за получател по нарежданията е посочено [фирма].

Констатирано е, че от представените документи не е ясно за чия сметка са вложените материалите и транспорта на същите до обекта, на който е извършена услугата. В дневника за покупки за м. 07.2016 г. на [фирма] са включени фактури от „АНГРО“ О., като същите са анулирани. За периода 01.01.2016г. до 30.06.2016 г. в дневниците за покупки на дружеството няма фактури за закупени материали.

От служебни справки в базата данни на НАП не са установени данни за обекти, използвани от [фирма] за извършване на дейността му, за изплатени възнаграждения по трудови и извънтрудови договори, не са установени данни за притежавани транспортни средства и други активи. В подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. е декларирана дейност „Други персонални услуги, некласифицирани другаде“, което не съответства на фактурираните услуги по СМР.

Органите по приходите са направили извод за липса на реално осъществени доставки по издадените фактури от [фирма] и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС по същите е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 07 и м. 08.2016 г. общо в размер на 3 002,00 лв.

По отношение на процесите доставки по фактури от [фирма] и [фирма] е констатирано, че СД по ЗДДС за периодите на издаване на фактурите от посочените дружества и от ревизираното лице са подавани от един и същ IP адрес. Прието е, че по същите е налице относителна субективна симулация на доставка. Предметът на доставка е наличен, тъй като с него е извършено последващо разпореждане, но стоката/услугата не е доставена от издателя на фактурите и той не е действителният доставчик. Направено е заключение, че получателят, който с изричното приемане на предмета на доставката от лица, за които не е възможно да не знае, че не са действителните доставчици, сам се поставя в положението на недобросъвестно данъчно задължено лице, което участва в недействителните доставки.

При ревизията е констатирано, че „МАРАЛ 5“ Е. притежава лек автомобил „М. ГЛК 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] , придобит през м. 08.2014 г. от D. AG, VIN D.. Във връзка със закупения автомобил дружеството е включило в дневник за продажбите и дневник за покупки за м. 08.2014 г, Протокол №[ЕГН]/18.07.2014 г., с данъчна основа в размер на 83 083,66 лв. и ДДС в размер на 16 616,73 лв.

С цел да се установи използване на автомобила в дейността на [фирма] от дружеството са изискани пътни листа, доказващи експлоатацията на превозното средство и приноса му в извършваната независима икономическа дейност през периода.

От страна на ревизираното лице не са представени никакви документи, доказващи участието на посоченото превозно средство в извършваните

облагаеми доставки. Констатирано е, че автомобилът не е бил използван за осъществяване на дейността на дружеството, а единствено за лични нужди на управи теля на [фирма]. Ревизиращите органи са приели, че е налице доставка на услуга по чл. 9, ал. 3, т. 1 от ЗДДС, данъчната основа на която се определя по реда на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС, като сумата на направените преки разходи, свързани с извършването ѝ, Включва разходите за амортизацията на автомобила. Автомобилът е въведен в експлоатация на 01.09.2014г.

За периода до 31.12.2015 г. данъчната основа е определена в размера на данъчната амортизация на автомобила, която е в размер на 1 730,91 лв. месечно $/83\ 083,70 \times 25\% /12=1\ 730,91/$. На основание чл. 86, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС върху данъчна основа от 1 730,91 лв. е начислен ДДС в размер на 346,18 лв. за всеки от периодите от м. 01.2015 г. до м. 12.2015 г.

Ревизиращите органи са съобразили, че в сила от 01.01.2016 г. разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС е допълнена с изречение второ, съгласно което за определяне на сумата на преките разходи се взема предвид разход за изхабяване като част от данъчната основа при придобиването, върху която е приспаднат изцяло или частично данъчен кредит, изчислен за всеки данъчен период по линейния метод за период 5 години, считано от данъчния период, през който е упражнено правото на данъчния кредит, включително за движими вещи.

Предвид горното, за всеки от периодите от м. 01.2016 г. до м. 09.2020 г. На основание чл. 86, ал. 1 и 2 във връзка с чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС върху данъчна основа 1 384,75 лв., е начислен ДДС в размер на 276,95 лв.

Общо начисленият с РА ДДС за периодите от м. 01.2015 г. до м. 09.2020 г. във връзка с облагаеми доставки по чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС за автомобил „М.“ е в размер на 19 940,31 лв.

След извършените корекции на декларираните резултати по ЗДДС за всички ревизирани периоди с РА е установено допълнително задължение за внасяне на ДДС в размер на 29 788,06 лв., ведно с лихви за забава в размер на 11 384,51 лв.

В частта за корпоративен данък.

Установено е, че за периодите в обхвата на ревизията [фирма] е подавало ГДД по чл. 92 от ЗКПО.

Дружеството е реализирало приходи от продажба на услуги/ хотелско настаняване, наем на зала, наем на хотел/.

В хода на ревизията не са представени изисканите Д. и С.. Констатирано е, че счетоводените разходи за амортизации не съответстват на декларирания размер в ГДД по чл. 92 от ЗКПО и ГФО. Прието е, че притежаваните от дружеството активи - апартамент в [населено място],[жк], [жилищен адрес] заведен със стойност от 48 895,75 лв. и автомобил „М. ГЛК 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] , заведен със стойност от 83 083, 66 лв., не допринасят за извършване на независима икономическа дейност на дружеството.

Ревизиращите органи са посочили, че съгласно чл. 58, ал. 1 ЗКПО за гореописаните активи не е следвало да се начисляват данъчни амортизации както следва: апартамент ап. 1, находящ се в [населено място],[жк][жилищен

адрес] ет. П: за всяка от финансовите за 2015 г., 2016 г. и 2018 г. - в размер на 1 955, 83 лв.

За 2017 г. и 2019 г. дружеството не е декларирало в ГДД по чл. 92 от ЗКПО преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока намаление с данъчната амортизация на апартамент №1.

- за лек автомобил „М. ГЛК 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] не е следвало да бъдат начислявани данъчни амортизации за всяка от финансовите 2016 г. и 2018 г. в размер на 20 770,92 лв.

За 2015 г., 2017 г. и 2019 г. [фирма] не е декларирало преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока намаление с данъчната амортизация на лекия автомобил.

При така установеното с РА е коригиран размерът на декларираните намаления по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с непризнатите суми за данъчни амортизации за 2015 и 2018 г. за апартамента в [населено място] и за 2016 г. и 2018 г. с непризнатите данъчни амортизации за лек автомобил „М.“.

Констатирано е, че с подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2016 г. ревизираното дружество е преобразувало в посока намаление счетоводния финансов резултат с начислени данъчни амортизации общо в размер на 42 070,92 лв. Данъчните амортизации за апартамент №1 в [населено място] са в размер на 1 955,83 лв., за лек автомобил „М.“- 20 770,92 лв. и за хотел - 12 000,00 лв. или общо в размер на 34 726,75 лв. Съгласно данните от обратна ведомост за периода дружеството не притежава други амортизируеми активи. За разликата на данъчните амортизации от 7 344,17 лв. /42 070,92 - 34 726,75 = 7 344,17/, не са представени доказателства за основанието на което са начислени и за кой актив се отнасят. В тази връзка с РА сумата от 7 344,17 лв. е изключена от сумата на декларираното намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за 2016г.

Предвид извода за липса на реално извършени доставки от вписаните във фактури доставчици [фирма] и [фирма] органите по приходите не са признали за данъчни цели отчетените разходи по същите фактури поради липса на документална обоснованост. С РА е коригиран финансовия резултат в увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО за 2016 г. със сумата от 15 010,00 лв., представляваща непризнатите разходи по фактури от [фирма] и за 2017 г. със сумата на непризнатите разходи от 22 005,00 лв. по фактури от [фирма].

С подадената ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2015 г. ревизираното дружество е декларирало счетоводен финансов резултата загуба в размер на 13 955,80 лв. преобразуване в увеличение по чл. 54, ал. 2 от ЗКПО със сумата на начислени счетоводни амортизации от 13 955,80 лв., в намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с начислени данъчни амортизации от 13 955,80 лв., и данъчен финансов резултат загуба в размер на 13 955,80 лв. С РА е признато намаление на финансовия резултат по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сума от 12 000,00 лв. и не са признати данъчните амортизации за апартамент в размер на 1 955,80 лв. След корекцията е установена данъчна загуба в размер на 12 000,00 лв.

За 2016 г. ревизираното дружество е деклариращ счетоводна печалба в размер на 5 433,97 лв., увеличение по реда на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО със сумата от 42 070,92 лв., намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 42 070,92 лв., данъчен финансов резултат печалба в размер на 5 433,97 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 543,40 лв., който е внесен. С РА е извършена корекция в увеличение по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата на непризнатите разходи по фактури от „В.“ Е. в размер на 15 010,00 лв. и е признато намаление по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 12 000,00 лв., представляваща стойността на декларираните данъчни амортизации за хотел. След корекциите е установена данъчна печалба в размер на 50 514,89 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 5 051,49 лв. Определен е данък за довносяне в размер на 4 508,09 лв., ведно с лихва за забава в размер на 1 943,64 лв.

За 2017 г. дружеството е декларирало счетоводна печалба в размер на 17 816,12 лв., не са декларирани преобразувания на счетоводния финансов резултат и е декларирана данъчна печалба в размер на 17 816,12 лв., съответно задължение за корпоративен данък в размер на 1 781,61 лв., който е внесен. С РА е извършена корекция в увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата на непризнатите разходи по фактури от [фирма] в размер на 22 005,00 лв. и след корекцията е установена данъчна печалба в размер на 39 821,12 лв., задължение за корпоративен данък в размер на 3 982,11 лв. Определен е данък за довносяне в размер на 2 200,50 лв., ведно с лихва за забава в размер на 725,61 лв.

За 2018 г. ревизираното дружество е декларирало счетоводна печалба в размер на 15 135,97 лв., увеличение по реда на чл. 54, ал. 2 от ЗКПО със сумата от 34 742,39 лв., намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 34 742,39 лв., данъчна печалба в размер на 15 135,97 лв., задължение за корпоративен данък в размер на 1 513,60 лв., който е внесен. С РА е призната корекция по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата от 12 015,65 лв., като не е признато намалението със сумата на данъчните амортизации от 1 955,83 лв. за апартамент и от 20 770,83 лв. за автомобил „М.“. След корекцията е установена печалба в размер на 37 862,71 лв. и задължение за корпоративен данък в размер на 3 786,27 лв. Определен е корпоративен данък за довносяне в размер на 2 272,67 лв., ведно с лихви за забава в размер на 518,97 лв.

За 2019 г. ревизираното дружество е декларирало счетоводна печалба в размер на 16 349,31 лв. и данъчна печалба в същия размер. През периода дружеството не са извършили преобразувания в посока увеличения и намаления на счетоводния финансов резултат. Декларираният корпоративен данък в размер на 1 634,93 лв. е внесен. С РА не са установени основания за корекция на декларирания финансов резултат и не са установени допълнително задължения.

За ревизираните периоди не са установени задължения за внасяне на авансови вноски за корпоративен данък.

С РД е определен общо корпоративен данък за довносяне в размер на 8 981,26 лв., ведно с лихви в размер на 3 188,22 лв.

Жалбоподателят оспорил по административен ред допълнително установените задължения за ДДС, корпоративен данък и лихви общо в размер

на 38 769,32 лв. и изложил конкретни аргументи в допълнение към жалбата с вх. №23-22-1162#3 от 05.11.2021 т. Твърди, че при издаване на акта не са съобразени принципите за обективност и служебно начало, залегнали в ДОПК. Счита, че незаконосъобразно и необосновано не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма] и [фирма] И в частта на корпоративен данък не са признати за данъчни цели отчетените разходи по тях. В подкрепа на доводите си сочи, че съгласно практиката на **ВАС** и на СЕС, за възложителя по договор за услуга липсва задължение да изследва кадровата обезпеченост на изпълнителите до степен наличие на лица, назначени по трудов договор. Такава грижа надхвърляла обичайната поради липса на възможност за страната по сделката да извърши безпрепятствено справка за доставчика по договорената услуга. Според жалбоподателя, обстоятелството, че от доставчика не са представени изисканите доказателства за извършен транспорт не може да обоснове само по себе си извод за липса на доставка.

С жалбата се оспорва като незаконосъобразно извършването на корекция на ползвания данъчен кредит на основание чл. 27, ал. 2 във връзка с чл. 9, ал. 3, г. 1 от ЗДДС за автомобил „М.“ и по реда на чл. 79а е коригиран данъчен кредит за апартамент в [населено място]. Намира за необосновани направените изводи, че апартамент в [населено място] и лек автомобил са използвани за лични нужди на собственика. Соочи, че въпросният автомобил е отдаден под наем по договор, сключен преди обхвата на ревизията и се ползва за облагаеми доставки. Прилага към жалбата договор за наем на автомобила, фактури и доказателство за осчетоводяване. В тази връзка пояснява, че слез автомобилът се използва за възмездни облагаеми доставки, то не следва да бъде извършвана корекция на ползвания данъчен кредит. Намира за необосновано непризнаването на данъчните амортизации за този автомобил при формиране на данъчните резултати за ревизираните периоди. По изложените съображения счита допълнително установените задължения по ЗДДС и ЗКПО за необосновани и незаконосъобразни. Прилага договор за наем от 20.12.2014 г., фактура №090...1/22.12.2014 г., извлечение от главна книга за сметка 411 Клиенти за 2014 г.

Ответникът, като взел предвид мотивите на РА, събраните доказателства, включително и приложените към жалбата, както и аргументите в жалбата, потвърдил Ревизионен акт №Р-22221020007350-091-001/30.06.2021 г., изваден от Р. Р. Б. - орган, възложил ревизията, и М. К. М. - ръководител на ревизията в оспорената част по ЗКПО за данъчни периоди 2015 г., 2016 г., 2017 г. и 2018 г., както и в частта по ЗДДС за данъчни периоди от м. 01/2015 г. до м.02/2015 г., от м.01/2016 г. до м.06/2016 г., от м.10/2016 г. до 12/2016 г. от м. 01/2017 г. до м.12/2017 г., от м.01/2018 г. до м. 12/2018 г., от м. 01/2019 г. до м. 12/2019 г. и от м.01/2020 г. до м.09/2020 г. и **остановил** без разглеждане жалба вх. №53-06-5515/12.07.2021 г. по регистъра на **ТД на НАП С.** и вх. №23-22-1162/14.07.2021 г. по регистъра на дирекция ОДОП С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], като недопустима в частта за корпоративен данък за 2019 г. и прекратил производството по жалбата в тази част.

По делото е изготвена и приета СИЕ.

Вещото лице е приело, че в предоставеното извлечение от Главна книга на

[фирма] за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г. е осчетоводен приход в размер на 27 000,00 лева с ДДС от притежавания ДМА, представляващ: М. ГЛК 220 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] .

Първичните счетоводни документи, предоставени на вещото лице във връзка с отчетения приход от наема на М. ГЛК 220 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] , са както следва:

Договор, сключен на 20.12.2014 г., между [фирма] качеството му на наемодател и Д. С. Д. в качеството му на наемател за наем на МПС - М. ГЛК 220 ЦДИ с рег. [рег.номер на МПС] ;

Фактура №[ЕГН], издадена на 22.12.2014 г. с доставчик [фирма] и получател Д. С. Д. с наименование на услугата „наем съгласно договор“ на обща стойност с ДДС в размер на 27 000,00 лева. /ДО - 22 500,00 лева и ДДС - 4 500,00 лева/;

Датата, на която е регистрирана счетоводната операция за осчетоводяване на сумата от 27 000,00 лева с ДДС в счетоводните регистри на дружеството е 22.12.2014г.

В предоставено извлечение от Главна книга на [фирма] за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2014 г., счетоводната операция с която е намерил отражение приходът в счетоводните регистри на дружеството е както следва:

-Дебит счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за 27 000,00 лева;

-Кредит счетоводна сметка 7039 „Приходи от продажби на услуги“ за 22 500,00 лева;

-Кредит счетоводна сметка 45321 „Начислен данък за продажбите“ за 4 500,00 лева.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

При служебната проверка по чл.160, ал.2 ДОПК съдът констатира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентни по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.3 ДОПК органи по приходите, при спазване на установената форма по чл.120, ал.1 ДОПК. Липсват данни по делото в ревизионното производство да са допуснати съществени процесуални нарушения - такива, които са нарушили правото на защита на засегнатото лице, или ако не бяха допуснати, биха довели до постановяване на акт с друго съдържание.

Относно процесите доставки по фактури от „Ф. ЙВЕНГС [фирма].

Съдът намира за обоснован извода за липса на доказателства за реалност на доставките на услуги по процесите фактури от [фирма] и [фирма] именно от вписаните във фактурите доставчици.

Когато се касае за доставка на услуга, следва да се установи предмета на услугата и да се проследи механизма на изпълнението ѝ - договарянето между страните на основните параметри на услугата, осигуряване на необходимите материали и необходимия персонал за изпълнение на услугата от страна на доставчика, и предаване на резултата от свършената работа. Доказването на реалното изпълнение на услуга условно касае две групи факти. От една страна следва да се установи потенциалната възможност на доставчика да извърши услугите, към което се причисляват

доказателствата за материално-техническа и кадрова обезпеченост на доставчиците, а от друга страна, е необходимо да се докаже получаване на резултата от съответната услуга, както и че получателят се ползва от този резултат при осъществяване на своята дейност.

В хода на ревизията, в рамките на своята компетентност и в съответствие с принципа на служебното начало, ревизиращите органи са изискали както от ревизиращото лице, така и от неговите доставчици всички относими към спора документи. За целта на дружествата са връчени ИПДПОЗЛ с конкретно посочени документи, които следва да се представят. От доставчиците не са представени документи по връчените искания, а ревизираното дружество е представило частично такива. Непредставянето на доказателства, изискани от доставчика с връчено ИПДПОЗЛ не може да служи като самостоятелно основание за обосноваване на извод за липса на реална доставка. В случая изводът за липса на реални доставки се налага от преценката на всички събрани доказателства и установени обстоятелства.

По отношение на процесните фактури от [фирма] за комисионни възнаграждения по реализация на туристически услуги от ревизираното дружество не са представени документи - договори, протоколи, отчети и други, от които да е видно какви посреднически услуги са предоставени от [фирма], как е формирано възнаграждението за същите. Не са представени доказателства за разплащане по фактурите към [фирма].

Съдът, счита за правилни и изводите на органите по приходите, че между доставчика и получателя не съществува реално правоотношение, в рамките на което се разменят взаимни престации.

Във връзка с процесните доставки на услуги по СМР от [фирма] не са представени изисканите документи по връченото искане.

Ревизираното дружество е представило Договор от 01.07.2016 г., с който възлага на [фирма] строително-ремонтни работи по хотел „А.- 5“. Към процесните фактури са представени приемо-предавателни протоколи. Независимо, че така представените документи от [фирма] са сред обичайните за доказване на доставки по СМР, съдът счита, че същите не водят до безспорен извод, че услугите са предоставени именно от [фирма]. От наличните данни в информационната система на НАП е установено, че за периодите на фактуриране на услугите [фирма] няма назначени работници по трудови и граждански договори. Същото дружество няма деклариранни фактури за закупени материали в дневниците за покупки за м. 06 и м. 07.2016 г., като в м. 07.2016г. включените фактури за материали от предходен доставчик [фирма] са анулирани. Не са установени данни услугите да са били превъзложени на подизпълнител.

Предвид липсата на доказателства за притежаван от доставчика трудов и материален ресурс за извършване на фактурираните услуги по СМР не може да се приеме, че представените фактури и приемо-предавателни протоколи отразяват реално извършени доставки именно от [фирма]. Този извод се подкрепя и от факта, че за разплащане по фактурите ревизираното дружество е представило платежни нареждания, по които получател е [фирма] без да са представени доказателства за

нареждане на плащането към друго лице, различно от а фактурите.

Принципно вярна е тезата на жалбоподателя, че по отношение на отделни обстоятелства, като напр. наличието на наети лица, практиката на СЕС не изисква знание у получателя по доставките, но същата е категорична, че Директива 2006/112/ЕО и принципът на данъчен неутралитет допускат националната юрисдикция да провери въз основа на цялостна преценка на всички обстоятелства по случая дали самият издател на фактурата е извършил въпросната сделка, като вземе предвид всички обстоятелства по случая /т. 50 и т. 53 от решение на СЕС от 06.09.2012 г. по дело C-324/11/, какъвто е настоящият случай, доколкото изводите на приходните органи са, че фактурираните доставки не са реално осъществени от издателя на фактурите. Предвид това и спецификата на дейностите, фактурирани на жалбоподателя, предполага да са възможно ясни уговорените параметри по доставката на услугата, да е доказано приемането на резултата на услугата, доставчикът да разполага с квалифицирани работници.

По аргумент от член 220, точки 4 и 5 от Директива 2006/112/ЕО фактура не може да бъде правомерно изготвена, ако съответната сделка не е осъществена. Това би било в противоречие с член 220 от Директива 2006/112, който регламентира издаването на фактури. Според СЕС, националните органи имат право да сметат, като белязана от измама, една фиктивна доставка, за която, без тя да е осъществена, е издадена фактура със знанието за тази измама. В това отношение представянето на фактури или декларации с невярно съдържание, както и всяко друго манипулиране на доказателствата, може да възпрепятства правилното събиране на данъка и следователно да застраши доброто функциониране на общата система на ДДС.

От изложеното следва, че ползвайки право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не са обвързани с реални стопански операции, осъществени от посочените в тях доставчици, жалбоподателят фактически участва в сделки, свързани с данъчна злоупотреба.

С оглед изложеното, в частта по ЗДДС обосновано и законосъобразно е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактури от [фирма] за м. 07 и м. 08.2016 г. общо в размер на 3 002,00 лв. и по фактури от [фирма] за м. 07, м. 08, м. 10, м. 11, 2017 г. общо в размер на 4 401,00 лв.

Съдът също намира, че РА се явява обоснован и законосъобразен в частта, в която не са признати за данъчни цели отчетените разходи за услуги по процесните фактури от [фирма] за 2016 г. и от [фирма] и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е увеличен финансовия резултат за 2016 г със сума от 15 010,00 лв. и за 2017 г. със сумата от 22 005,00 лв. В случая от органите не приходите е доказано, че спорните фактури не отразяват реални доставки на услуги. Налице са обстоятелствата по чл. 16, ал. 4 от ЗКПО. Съгласно същата разпоредба за отклонение от данъчното облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО, не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. По силата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснова чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството/ЗСч/, отразяващ вярно стопанската

операция, като не може да се приеме, че спорните фактури отговарят на това изискване с оглед изложеното по горе.

Относно извършената корекция на основание чл. 79а от ЗДДС на ползвания данъчен кредит за апартамент в [населено място], органите по приходите правилно са приели, че същият актив не е използван за икономическата дейност на дружеството. При ревизията не са представени доказателства, сочещи че този недвижим имот е използван за дейността на [фирма]. Имотът е придобит през 2014 г. от [фирма] и при придобиването му дружеството е упражнило право на приспадане на данъчен кредит в размер на 9 779,15 лв. Същият е заведен по сметка 203 Сгради и конструкции през 2014 г. със стойност от 48 895,75 лв.

При тези обстоятелства законодателят е въвел изискването да се извърши корекция на приспадания данъчен кредит по реда на чл. 79а от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл. 79а от ЗДДС за стоки, включително недвижими имоти, които са или биха били дълготрайни активи, за всяка от годините, следващи годината на упражняване на право на данъчен кредит, през която настъпи изменение в използването на съответната стока за доставки, за които е налице право на приспадане на данъчен кредит, размерът по ползвания данъчен кредит се коригира, когато е по-голям или по-малък от този, на който регистрираното лице би имало право на приспадане, ако придобиваше стоката в годината на настъпване на изменението. Ал. 2 на същата разпоредба указва, че тя се прилага независимо дали при производството, придобиването или вноса на стоката, включително при придобиването или изграждането на недвижимия имот е приспаднал данъчен кредит изцяло, частично или пропорционално на степента на използване за независима икономическа дейност, или не е приспаднал данъчен кредит.

В случая ревизиращите органи правилно са приложили формулата по чл. 79а, ал. 3, т. 1, б. „б“ от ЗДДС при изчисляване размера на корекцията. Съобразена е и разпоредбата на чл. 79а, ал. 4 от ЗДДС, като корекцията е извършена за м. 12.2015 г., м. 12.2017 г., м. 12.2018 г., м. 12.2019 г.

РА следва да се потвърди в частта на извършената корекция на ползван данъчен кредит по реда на чл. 79а от ЗДДС за апартамент в [населено място] за м. 12.2015 г., м. 12.2016 г., м. 12.2017 г., м. 12.2018 г., м. 12.2019 г. общо със сумата от 2 444,75 лв.

Относно начислен ДДС на основание чл. 86, ал. 2 във връзка с чл. 27, ал. 2 и чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС свързана с автомобил „М.“ ревизиращите органи са констатирани, че не са представени документи, доказващи използване на автомобила за икономическата дейност на дружеството и извършване на облагаеми доставки. Прието е, че приложима разпоредбата на чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС. Съгласно чл. 9, ал. 3, т. 2 от ЗДДС доставка на услуга е безвъзмездното предоставяне на услуга за лични нужди на данъчно задължено физическо лице, на собственика, на работниците и служителите или за цели, различни от независимата икономическа дейност на данъчно задълженото лице. Данъчната основа е определена по реда на ад. 27, ал. 2 от ЗДДС. Автомобилът е въведен в експлоатация на 01.09.2014 г.

За периода до 31.12.2015 г. данъчната основа е в размера на данъчната

амортизация на автомобила или 1 730,91 лв. за всеки отделен данъчен период, съответно за всеки от периодите от м. 01.2015 г. до м. 12.2015 г. е начислен ДДС в размер на 346,18 лв. За периодите след 01.01.2016 г. е съобразено допълнението на чл. 27, ал. 2 от ЗДДС с изречение второ, съгласно което при определяне на данъчната основа по чл. 27, ал. 2 от ЗДДС в сумата на направените преки разходи се включва разход за изхабяването, като същият изчислен по линейния метод е в размер на 1/60 от данъчната основа, върху която е приспаднал данъчния кредит. Съответно за отделните периоди от м. 01.2016 до м. 09.2020г. е определена данъчна основа по чл. 27, ал. 2 от ЗДДС в размер на 1 384,75 лв., върху която е начислен ДДС в размер на 276,95 лв.

Към жалбата е приложен договор за наем от 20.12.2014 г., съгласно който [фирма] отдава под наем на Д. С. Д., за временно и възмездно ползване лек автомобил „М. ГЛК 220 ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 години. В чл. 3 на договора е посочено, че наемодателят предоставя на наемателя МПС срещу наем за целия срок на договора в размер на 27 000,00 лв. с ДДС. Съгласно чл. 4, страните се споразумяват сумата по чл. 3 да бъде прихваната от предоставените заемни средства от наемателя на наемодателя по договори за заем от м. 08.2014 г. в общ размер от 27 000,00 лв. Договорено е също, че ако наемателят продължи да ползва автомобила след изтичане срока на договора и наемодателя не се противопостави на това, то се счита, че договорът продължава за срок от още една година. Ако договорът се продължи с още една година, годишната наемна цена ще бъде в размер на 4 500,00 лв. с ДДС, платима най-късно до края на продължения срок. Уговорено е, че всички текущи консумативни разходи и разходи за текущ ремонт са свързани с автомобила, са за сметка на наемателя.

Към жалбата е приложена фактура №[ЕГН] от 22.12.2014 г., издадена ревизираното дружество на Д. Д. във връзка с Договора за наем на стойност от 27 000,00 лв. с ДДС, както и разпечатка от главна книга на сметка 411 Клиенти за 2014 г. за осчетоводяване на фактурата. Фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 7039 Приходи от продажба на услуги и сметка 4532 Начислен ДДС в кореспонденция със сметка 4991 Други кредитори.

Съдът счита, че договорът и фактурата са представени за целите на настоящото производство и не кредитира тяхната доказателствена стойност. Тези документи са представени пред административната инстанция на 05.11.2021 г. По време на извършената ревизия такива документи не са представени. Липсва разумно обяснение защо тези документи са представени толкова късно.

Административната инстанция е извършила служебна проверка на ДДС дневниците на жалбоподателя и е установила, че спорната фактура не е включена в дневниците за продажби, като проверката включва всички дневници за продажби на дружеството до момента.

Следва да се отбележи, че на 28.02.2021 г. ревизираното дружество е представило писмени обяснения, в които накратко е посочена дейността на дружеството, като в това посочване липсва отдаването под наем на леки автомобили. Аналогично в тези обяснения, в частта за финансиране на

дейността, ревизираното дружество е посочило получени заеми от трети лица, като в изброяването не са посочени получени заеми от Д. С. Д..

Жалбоподателят не е доказал, че Д. Д. му е предоставил заеми през месец август 2014 г. в общ размер на 27 000,00 лева. Няма представени договори, нито счетоводни документи, в които да са отразени получените заеми и извършено прихващане с наемната цена на автомобила.

Относно възможността на Д. Д. да предостави 27 000,00 лева на дружеството административната инстанция е извършила проверка в информационния масив на НАП и установила, че първите данни за получени доходи са едва през 2016 г. По-конкретно, на 20.04. 2016 г. Д. е сключил трудов договор с месечна работна заплата от 200 лева. Пак през 2016 г. Д. за първи път декларира доходи по чл. 17 от ЗДДФЛ общо в размер на 6 430,16 лева /535,85 лева на месец/. Видно е, че няма данни Д. да е имал възможност да предостави на жалбоподателя заем в размер на 27 000 лева през август 2014 г. Също така е видно, че Д. не е имал финансовата възможност да заплаща всички разходи, свързани с ползването на този луксозен автомобил, както е посочено в спорния договор за наем.

С представянето на договора за наем и фактурата пред административната инстанция жалбоподателят е изградил своя защитна теза. Първо, твърди, че през декември 2014 г. е издадена фактура с начислен ДДС, но тази фактура не е включена в дневниците за продажби и по този начин начисленият ДДС не е внесен към фиска. Второ, по отношение на автомобила неправомерно са начислени амортизации, с които е намален данъчният финансов резултат по ЗКПО и трето, по отношение на автомобила не е начислен ДДС, свързан с безвъзмездно предоставяне на услуга за лични нужди на управителя.

Гореизложеното води до извод, че с РА законосъобразно са извършени корекции на данъчните задължения, свързани с въпросния автомобил.

Доколкото при ревизията не са представени доказателства за използване за дейността на апартамент в [населено място],[жк], то извършените корекции по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО с данъчните амортизации в размер на 1 955,83 лв. за същия актив за 2015 г., 2016 г. и 2018 г. са правилни. Не са налице каквито и да било доказателства за отдаването под наем на въпросния имот, като договори за наем, отчитане да приходи от наем и т. н. В тази връзка правилно, приходните органи са приели, че не е налице законовото основание на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за извършеното от ревизираното лице намаление на счетоводния финансов резултат с данъчните амортизации за 2015 г., 2016 г. и 2018 г., относими към апартамент в [населено място],[жк].

При ревизията е установено, че ревизираното дружество е намалило счетоводния финансов резултат за 2016 г. по реда на чл. 54, ал. 1 със сумата от 7 344,47 лв., представляваща данъчни амортизации за активи, за които не са представени никакви доказателства. Съгласно представената обратна ведомост дружеството не притежава други амортизируеми активи, освен апартамент в [населено място],[жк], автомобил „М.“ и недвижим имот - хотел „А.“, за които са начислени данъчни амортизации общо в размер на 34 726,75 лв. Същевременно декларираното от дружеството намаление по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за 2016 г. е със сумата от 42 070,92 лв. За разликата на извършеното

намаление с данъчни амортизации от 7 344. 47 лв. не са представени доказателства за кои активи се отнасят. С РА правилно сумата от 7 344,47 лв. е изключена в намалението на счетоводния финансов резултат по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

С оглед изложеното, допълнително извършените корекции на финансовия резултат за 2015 г. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО относно данъчни амортизации за апартамент в [населено място], кв. „М. ливади“ са правилни, съответно РА следва да бъде потвърден като обоснован и законосъобразен в частта на установения данъчен финансов резултат - загуба в размер на 12 000,00 лв.

Правилни и законосъобразни са допълнително извършените корекции на счетоводния финансов резултат за 2016 г. на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО със сумата на данъчните амортизации за апартамент от 1 955,83 лв. и данъчни амортизации от 7 344,47 лв. за други активи, за които няма обосновка и на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата на непризнатите разходи за данъчни цели по фактури от [фирма]. Корекцията по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО, касаеща изключване на сумата от 20 770,83 лв. на данъчните амортизации за автомобил „М.“ е необоснована. При това положение се формира данъчен финансов резултат печалба в размер на 29 744,27 лв., вместо установената с РА данъчна печалба в 50 514,89 лв., съответно задължението за корпоративен данък следва да бъде установено в размер на 2 974,42 лв., вместо установеното в размер на 5 051,49 лв. Предвид внесения за 2016 г. корпоративен данък в размер на 543,40 лв., задължението за довносяне на корпоративен данък е в размер на 2 431,02 лв., ведно със съответстващите лихви в размер на 1 048,15 лв.

За 2017 г. законосъобразно е извършена корекция на счетоводния финансов резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата на непризнатите разходи в размер на 22 005,00 лв. по фактури от [фирма] и РА следва да бъде потвърден в частта на установения финансов резултат и задължение за корпоративен данък.

За 2018 г. корекцията по чл. 54, ал. 1 от ЗКПО касаеща данъчните амортизации за лек автомобил „М.“ е незаконосъобразна и е оглед на това намалението по реда на чл. 54, ал. 1 от ЗКПО за периода следва да бъде в размер на 32 786,56 лв. Съответно данъчният финансов резултат за периода следва да бъде печалба в размер на 17 091,80 лв., а установеното задължение за корпоративен данък следва да бъде в размер на 1 709,18 лв. Предвид внесения за период корпоративен данък в размер на 1 513,60 лв. е дължим данък за довносяне в размер на 195,58 лв., ведно със съответстващата лихва в размер на 4,47 лв.

За 2019 г. декларирания финансов резултат и установеното задължение за корпоративен данък съответстват на установените и не са предмет на оспорване.

Съдът кредитира заключението по изготвената ССЧЕ, но същата не променя констатациите на РЕ и РО.

Съдът счита, че в ревизионния акт - органът по приходите е извел правилни и обосновани изводи, които жалбоподателят не е опровергал в хода на ревизионното и съдебното производство. Съображения относно законността

на акта, са изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“, а приетата по делото съдебно-счетоводна експертиза не доказва, че е отразен приход от използването на собствено МПС в дейността на дружеството, тъй като само запис в главната книга, не е достатъчен да докаже, че този приход е намерил отражение и в оборотната ведомост, която е счетоводен регистър, докато главната книга е вторичен счетоводен документ. Освен това вещото лице не е проверил и не е доказал, че този приход е намерил отражение в годишната данъчна декларация, по който единствено начин може този приход да бъде обложен с данък. Записванията в счетоводните регистри, не се ползват със задължителна нотариално заверена доказателствена сила, а се преценяват с оглед всички събрани доказателства. Тук става въпрос за документи, които са представени едва в хода на производството. Тези записвания не се подкрепят от събраните до момента документи, тъй като дори и фактурата не е отразена в Дневниците за продажби, което е аргумент в подкрепа на извода, че тези документи са новосъздадени, с цел защитната теза на жалбоподателя, че е използвал МПС за целите на дейността.

С оглед изложеното, РА се явява законосъобразен в частта по ЗДДС, в която на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит за м. 07 и м. 08.2016 г. общо в размер на 3 002,00 лв. по фактури от [фирма], зам. 07, м. 08, м. 10, м. 11.2017 г. общо в размер на 4 401,00 лв., по фактури от [фирма], и в частта на извършените корекции на ползвания данъчен кредит за придобиване на апартамент по реда на чл. 79а от ЗДДС общо в размер на 2 444,75 лв. РА се явява необоснован и незаконосъобразен в частта на начислен ДДС за всички ревизирани периоди на основание чл. 86, ал. 2 във връзка счл. 9, ал. 3, т. 1 от ЗДДС общо в размер на 19 940,31 лв. по отношение на автомобил „М.“.

По тези доводи и на основание чл.160, ал.1 ДОПК е дължимо изцяло отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение съобразно обжалвания интерес от 53 305 лв., или възнаграждение в размер на 2129 лв. съгласно чл.8, ал.1, т.4 от Наредба № 1 / 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ ИЗЦЯЛО жалбата на [фирма]”, ЕИК[ЕИК], адрес по чл.8 от ДОПК и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] ет.5, ап. офис 6, Представявано от В. С. А. - Управител, **чрез адвокат И. А. М.**, съдебен адрес за кореспонденция: [населено място], ул. „А. Б.” № 18, вх. В, срещу Ревизионен акт № Р-2221020007350- 091-001 /30.06.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД па НАП [населено място], потвърден с Решение №1902 от 17.12.2021г. на директора на Дирекция „ОДОП” [населено място] при ЦУ на НАП, с който са установени данъчни задължения на дружеството по ЗДДС в размер на 29 788,06 лв. и лихви в размер на 11 384,51 лв. и по ЗКПО в размер

на 8 981,26 лв. и лихви в размер на 3 188,32 лв.

ОСЪЖДА [фирма]”, ЕИК[ЕИК], адрес по чл.8 от ДОПК и адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] ет.5, ап. офис 6, Представявано от В. С. А. - Управител, да заплати на Дирекция “Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 2129 /две хиляди сто двадесет и девет/ лв.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: